

KATEDRA SLAVISTIKY, SEKCE POLSKÉ FILOLOGIE
Posudek na bakalařskou práci

Autor: Dorota Nowaková
Studijní obor: Polská filologie-Česká filologie

Název práce (česky/anglicky): **Obraz historii czeskiej w polskich reportażach i esejach**
Czech History as Depicted in Polish Non-Fiction Literature

Vedoucí práce: dr Michał Hanczakowski

Oponent: Mgr. Magdalena Gardias

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, schopnost formulovat cíl a závěry práce	1,3
Teoretická podkladová koncepce, metodologie, terminologie	1,3
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy	1,3
Interpretace a argumentace	1,3
Sekundární literatura, tvůrčí přístup, schopnost kritického komentáře	1
Struktura práce, výstavba textu, prostředky odborného funkčního stylu, dodržení ortografické a gramatické normy	1
Bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	1
Výsledný průměr	1

Pozn.: Pro hodnocení se používá tzv. jemná známková stupnice, tedy: 1,0 – 1,3 – 1,7 – 2,0 – 2,3 – 2,7 – 3,0 – 3,3 – 4.

Hodnocení písemné verze práce – návrh klasifikačního stupně, podpis vedoucího práce:

W swojej pracz Dorota Nowaková skupiła się na zagadnieniu narracji historycznej. Do pojęcia i metodologii wypracowanej na gruncie refleksji historiograficznej przez H. White'a i jego następców podeszła jako do kategorii umożliwiającej interpretację tekstu literackiego, co wydaje się krokiem uzasadnionym uwzględnwszy fakt, że metodologia ta wyrasta z tradycji retorycznej.

Rozważania hisotriograficzne zostały odniesione do tekstów literackich, które do niedawna znajdowały się na granicy zainteresowań literaturoznwstawa – chodzi bowiem o gatunki pograniczne, takie jak reportaż czy esej. W efekcie recenzowana praca stanowiła niemałe wyzwanie intelektualne, któremu Autorka całkiem przekonująco podołała.

Praca jest przejrzystie skonstruowana. Rozpoczyna się opisem genologicznym analizowanych tekstów, następnie przechodzi do krótkiego opisu twórczości poszczególnych

pisarzy. Później następuje zasadnicza część pracy, czyli teoretyczna analiza metahistorii i teorii tropów w pisarstwie historycznym, po niej zaś ma miejsce część analityczna.

Główną wątpliwością, jaką praca wzbudza jest relatywnie słabe połączenie rozważań teoretycznych z częścią analityczną. Autorkę pociągnął temat metahistorii, okazało się jednak, że ma ona stosunkowo małe zastosowanie w analizie tekstu literackiego, przynajmniej w interpretacjach zawartych w pracy. Okazało się bowiem, że dość trudno jest rekonstruować dość tradycjonalistyczny metodologicznie „obraz czeskiej historii” z nie nowym, ale wciąż nowoczesnym, pojęciem metahistorii. Innymi słowy Autorce udało się ograniczoną analizę strukturalistyczną obudować nowoczesnym aparatem pojęciowym zaczerpniętym z rozważań White’a, co nieuchronnie prowadzi do poczucia zaburzonej równowagi – obie części pracy mogłyby istnieć w oderwaniu od siebie i w żaden sposób nie wpływałyby to finalny ich obraz.

Pod względem formalnym praca nie budzi większych zastrzeżeń – aparat bibliograficzny stosowany jest świadomie i konsekwentnie. Stylistycznie tekst również zasługuje na pochwałę, uwzględnivszy fakt, że pisze go studentka III. roku, co oczywiście nie oznacza, że nie brak jest potknięć stylistycznych.

Na základě výše uvedeného doporučuji práci Dorotz Nowakové k obhajobě.

Otázky:

1. Czy w kontekście czeskiej historiografii można mówić o żywej recepcji modelu H. White’a bądź jego następców? Czy czescy historycy widzą narrację historyczną jako rodzaj perswazyjnego tekstu?
2. Współczesna Europa coraz chętniej posługuje się dyskursem historycznym i tożsamościowym w ramach podkreślania tożsamości poszczególnych narodów. Potęguje się poczucie kryzysu Unii Europejskiej jako instytucji pozbawiającej poszczególne narody swojej tożsamości historycznej. Czy koncepcje metahistorii mogą być w jakiś sposób pomocne w analizie tych zjawisk?

Další poznámky k práci: nejsou

Datum a podpis: